

MOJ BERNI

Glasilo Skupine MOJ BERNI

UVODNIK

Drage članice, spoštovani člani naše skupine Moj Berni, prejemniki naše pošte!

Upamo, da uživate zaslužene počitnice in vam vroči poletni dnevi ne morejo do živga. In seveda, da je tudi za vašega kosmatinca dobro poskrbljeno.

Že pred dobrim mesecem bi po naših načrtih že morali prebirati prvo letošnjo številko našega glasila, pa se je žal zataknilo. Zdaj, ko pred izidom pripravljamo gradivo, smo opazile žalostno statistiko: vse štiri članice uredniškega odbora smo v letu in pol izgubile vsaka svojo ljubljeno bernko. In življenje je za nekaj časa izgubilo svoje barve in me smo najbrž izgubile navdih. Tudi zato boste tokratno številko brali z zamudo.

Kljub vsemu upamo, da smo vam ponudile v branje nekaj zanimivosti, ki jih še niste poznali, morda smo vas spomnile na katero od metod zdravljenja, ki vam bo prišla prav. Orožje je dobro imeti pri roki, še preden pride sovražnik – in žal je pri bolezni to še kako res!

Želimo vam prijazen preostanek poletja, na jesen pa – res upamo od srca – da se vidimo **na ogledu rimske Emone v soboto, 2. oktobra**. Navodila in napotke dobite po elektronski pošti, vendar si datum rezervirajte pravočasno. Me komaj čakamo!

V naprej hvala za razumevanje in prijazen poletni pozdrav,
Vaše uredništvo glasila Moj Berni

NAPOVEDUJEMO: Po sledih Emone v pasji družbi – 2. oktober 2021

Epidemija že praktično leto in pol onemogoča organizacijo večjih prireditev in tudi naša skupina se je bila primorana odpovedati svojim tradicionalnim druženjem. Dogodkom, ki jih vsi že zelo pogrešamo ...

Kljub trenutno precej pesimističnim napovedim pa vendarle upamo, da bo letošnja (zgodnja) jesen milejša od lanske. Zato za naš naslednji dogodek načrtujemo ogled rimske Emone v pasji družbi, ki ga organizira Mestni muzej Ljubljana.

V družbi naših štirinožnih spremljevalcev bomo odkrivali skrivnosti rimske Emone in spoznali, kakšno vlogo so imeli psi v rimski družbi, katera pasma je bila najbolj priljubljena, kaj so psi takrat jedli in kakšna imena so za svoje ljubljence izbirali njihovi lastniki.

Ogled ima tudi dobrodelfno noto, saj bo Mestni muzej del izkupička od prodanih vstopnic podaril Zavetišču Horjul.

Emono bomo odkrivali v soboto, **2. oktobra 2021**. Ogled se začne ob 10.00 in traja uro in pol. Kaj bomo poleg sprehoda po Arheološkem parku še pripravili za vas, je seveda odvisno od epidemiološke situacije, vsekakor pa boste pravočasno obveščeni.

BERNI NAJ GRE V ŠOLO

Poletje se bo vsak čas prevesilo v svojo drugo polovico. Mladički iz spomladanskih legel veselo rastejo in na jesen bo treba razmisliti o šoli. Pri berniju je potreba po družbi in zaposlitvi ena od osnovnih, če posebej ne poudarjamo kakovostne hrane. Za sopotnika smo si pač izbrali psa, ki je v svojem bistvu delavec in pomočnik, zato mu je treba omogočiti način življenja, ki je čim bolj podoben njegovemu prvinemu. Mala šola je prva stopnička k temu.

Priporočamo, da izberete kakovostno malo šolo, kjer bodo razumeli potrebe vašega nežnega dobrodušneža, kjer bodo odobraval uporabo oprsnice, kjer bosta socializacija in habituacija prvi na dnevnem redu.

Če po prvih nekaj urah pouka ugotovite, da način šolanja ne ustreza vašemu psu niti vam, se mirno poslovite in odidite drugam. Taka je bila moja izkušnja, stara manj kot leto dni, in je do danes še nisem obžalovala. Ponudba na trgu pasjih šol je dovolj pestra, vendar je malo kakovostnih. Naj vam ne bo žal narediti kakšnega kilometra več, da boste vaše pasje bogastvo odpeljali tja, kjer ga razumejo in imajo radi.

Za morebitno pomoč ali nasvet glede šolanja smo vam vedno na voljo (041 631616 ali bernski.klub@gmail.com).

Mojca Sajovic

PREBRALI SMO ZA VAS

IRSKI PREDSEDNIK IMA RES SIMPATIČNEGA PSA

(Moj pes junij/julij 2021)

Irski predsednik Michael D. Higgins je bernski človek, njegova dva bernca ga obožujeta in očitno je ljubezen obojestranska. Slednje je bilo zaslediti v kar nekaj posnetkih in intervjujih, kjer sta bernija zahtevala čohanje, ne glede na protokol.

NOVE SMERNICE ZA CEPLJENJE PSOV

(Moj pes junij / julij 2021)

Že naslov članka je zelo pomenljiv, še bolj zgovoren je podnaslov: »Naj bo cepljena vsaka žival v populaciji, a čim manjkrat v življenju!« Shema cepljenja je nazorna in priporočila sledijo mednarodnim smernicam za cepljenje, ki jih izdaja WSAVA, Svetovno združenje za male živali. Nemalokrat s prepogostim cepljenjem naredimo več škode kot koristi, zato se vedno prepričajte, kaj je za vašega psa najboljše.

PASJE VARSTVO

(Moj pes junij / julij 2021,)

Kot temo meseca v reviji predstavljajo aktualno poletno branje, seveda pa zraven nasvete in nekaj naslovov pasjih hotelov. Za bernija je idealno, če ostane doma in pride varstvo k njemu...

KAJ ČE PES UGRIZNE – ODGOVORNOST IN POSLEDICE

(Kinolog 5/6 2021)

Vse informacije na enem mestu je zbrala Željka Fon, mednarodna sodnica. Ker nikdar ne vemo....

MREŽA »ŠOLSKI PES« – ŠAPA TE LEPO GLEDA, TUDI ČE NIČ NE ZNAŠ

(Kinolog 5/6 2021)

Mojca Trampuš, vodnica terapevtske psičke Šape v Društvu za terapijo s pomočjo psov Tačke pomagačke, piše o poti, ki sta jo prehodili s Šapo, da je ta postala »šolski pes«, kakšen neverjetne stvari sta doživeli in kako še danes, pri pogumnih 13-ih letih delata z dijaki.

MANTRAILING – POSEBNA VEJA ISKANJA POGREŠANIH OSEB

(Kinolog 5/6 2021)

Mantrailing je odličen hobi za aktivno preživljanje prostega časa s psom, hkrati pa tudi tehnika reševanja. Gre za iskanje individualnega vonja pogrešanega, disciplino pa zaradi pozitivne motivacije in možnosti prilagoditve treninga načeloma zmore tudi bernski planšar.

MLADIČKI V ČASU PANDEMIJE – VEČ MOŽNOSTI ZA RAZVOJ AGRESIJE

(Kinolog 5/6 2021)

Povpraševanje po pasjih mladičkih se je v »covid« času močno povečalo. Več ljudi je ostalo doma, kjer so z nakupom mladička poizkušali nadomestiti izpad družabnosti. Pa vendar: če so bili ljudje na boljšem, so se s sproščanjem ukrepov psi znašli na tankem ledu: nenadno spremenjena dnevna rutina je prinesla več samote, več neželenega vedenja, ... sploh pa je pomanjkanje socialnih stikov tudi pri mladičkih naredilo svoje.

MANIPULACIJE CIKLUSA PRI PSICAH

(Kinolog 5/6 2021)

Vzreditelji morajo danes poznati bistveno več anatomije, fiziologije in značilnosti ciklusa psice kot nekdaj. Dolžina fertilne (rodne) faze je pri psicah zelo podobna med različnimi psicami: začne se približno 48 ur po ovulaciji in traja še nadaljnje 2-3 dni. Pri semenu je drugače: svež kakovosten ejakulat lahko preživi v rodilih psice tudi 11 dni, pri zamrznjenem / odmrznjenem semenu pa je sprejemljiva plodnost lahko dosežena le 2. do 5. dan po ovulaciji. O novih spoznanjih s tega področja preberite v reviji Kinolog.

V tej isti številki revije opozarjamo še na zanimive naslove:

- Pes pri okulistu – najpogostejše bolezni oči
- Alergije pri psih – nekaj najpogostejših

CopyPaste 2.0

Pa je prišla – mala kepica vzvišenega imena (ki sicer danes, ko to pišem, še zdaleč ni več majhna...). Penelope. Bom hodila po vodiški gmajni in tulila 'Penelope!!!'? Hhhmmm, malo preveč fino zame... Tako je konec januarja na madžarsko mejo pripotovala Penelope, isti dan pa v Vodice prispela Peny, Penček, Penko, Drekec pekec ... Veliko bolj v stilu življenja na vasi, a ne?

Očitno ima pri nas vsak malček svoje veliko poslanstvo. Če je Happy pri prihodu imela pred seboj težko nalogo pridobiti Jillko na svojo stran in ji dopovedati, da ni nič groznega spati stisnjen k drugemu kužku, ga malo potačkati in polizati (kar ji je, ne dobro, odlično uspelo), je imela Peny pred seboj še težjo – priklicati nazaj našega Happkota v vsej njegovi nagajivosti in divjosti, ki je izpuhtela z dnem, ko se je morala posloviti od Jilli. Po težavnih začetkih, ko Happy ni bila pripravljena sprejeti 'nadomestka', je po nekaj dneh malo bitje doseglo svoje – divje norenje doma in na sprehodu, ležanje v klopčiču, ko ne veš, kje se ena začne in druga konča, in neskončno ponavljanje vsega, kar naredi 'starejša sestra'. No, včasih bi bilo boljše, če bi kakšno Happkotovo dejanje spregledala in ga ne ponovila ...

Če je bilo pred leti nekaj dni po prihodu male Happy pri nas v zraku vprašanje 'OK, zdaj smo jo čuvali par dni, kdaj hudiča gre tamala domov?!?' je po prihodu male Peny prisoten strah 'Saj mi ne boš odpeljala še te, a ne?'. Ne bom ljubica, nikamor je ne bom odpeljala, samo včasih mora v šolo, pa nihče ne bi bil navdušen, če bi jo ti spremljala ...

Barbara Šolc

KOMENTIRAMO

Na TV SLO smo si 24. aprila v oddaji »0 živalih in ljudeh« lahko ogledali tudi prispevek o bernskih planšarskih psih.

Pri ogledu prispevka je bilo opaženih nekaj očitnih napak, napačnih podatkov, predvsem pa zavajanja, ki hudo škodijo pasmi in vplivajo seveda tudi na presojo sedanjih ter bodočih lastnikov bernskih planšarskih psov. Zato je bil sklep posvetovanja nekaterih članov naše skupine Moj berni, da se v zvezi s prispevkom oglasimo.

Najprej o standardu: standard posamezne pasme je točno določen, za tolmačenje so pristojni kinološki sodniki, ki imajo opravljen izpit za pasmo oziroma pasemsko skupino, skrbnica standarda je država, od koder pasma izvira, nad njim pa bdi mednarodna kinološka organizacija FCI.

V standardu so točno določene mere in razmerja, pa tudi idealne mere psa in psice. <https://www.moj-berni.si/o-pasmi/standard-2020-an-de/>

V primeru spremembe standarda poteka dolgotrajen postopek, nov standard objavi FCI in o tem obvesti vse države članice.

SIZE			
Height at withers : for dogs	64 – 70 cm	→	ideal size 66 – 68 cm
for bitches	58 – 66 cm	→	ideal size 60 – 63 cm

Že pred mnogimi leti, ko je naš matični Švicarski klub za bernske planšarske pse prirejal vsakoletne simpozije o pasmi in smo na njih tudi redno sodelovali, je bilo poudarjeno njihovo vodilo, da zaradi ohranjanja zdravega lokomotorne aparata bernskih planšarskih psov priporočajo uporabo nižjih plemenjakov in plemenk v vzreji. Iz zgoraj navedenega je očitno, da standard ni »spreminjajoč in aktualen v Evropi«, kot je navedla gostujoča v oddaji, ampak je v tem primeru tolmačenje plod okusa posameznika, ki je včasih daleč od standarda, predvsem pa daleč od koristi za pasmo.

Poznavanje zgodovine pasme je seveda dolžnost vsakega vzreditelja, saj je nujno vedeti, za kakšno delo je bila pasma narejena, za kakšen namen so jo uporabljali, kakšne so njene prvinske lastnosti in kvalitete, pa seveda tudi potrebe. Letnici, ki sta navedeni v oddaji, ne držita, ampak za dobrobit pasme tudi nista tako pomembni, kot je vse ostalo. Tudi glede zdravja so bila navedena napačna dejstva, predvsem v povezavi s težo psa.

Formulacija »izogniti se bolezenskim situacijam....« nima nikakršne strokovne osnove, pač pa so spregledana izjemno pomembna dejstva, ki vplivajo na zdravje in dolgoživost naše pasme, tj. dovzetnost za klopne bolezni, nagnjenost k raku in stres, ki je povezan z občutljivim značajem te pasme. Na mnogih mednarodnih simpozijih je bila tematika posvečena izključno dolgoživosti oziroma prekratki življenjski dobi pasme, saj je evropsko povprečje še vedno 7,6 let, kar je bilo v oddaji prezrto.

Ko je govora o zdravju, je potrebno spet in spet javno spregovoriti o kolčni in komolčni displaziji. Nižanje vzrejnih standardov, ki smo jim priča v Sloveniji v zadnjih letih, ko Kinološka zveza Slovenije dovoljuje paritve s kolčno displazijo in ne preverja stanja komolcev, spet zvišuje število prizadetih berncev, kar ima za posledico poslabšanje kakovosti življenja in krajšanje življenjske dobe. Nagnjenost h kolčni in komolčni displaziji je dedno pogojena in se stopnjuje iz generacije v generacijo.

Podatek o skrbi za dlako, s katero naj bi bilo »malo dela«, je povsem napačen in hrana ni pogoj za »dober tip dlake«. Dlaka bernskega planšarskega psa je dolga, svilena in valovita, ima bogato podlanko (poddlako) in je potrebna redne nege. Prav zato nanjo navajamo že mladičke. Česanje dvakrat na teden je pogoj, da se v dlaki ne tvorijo spolstene kepe, ki jih najdemo na zanemarjenih berncih. Neprezračena dlaka je magnet za zunanje zajedavce, pod njo se na koži pojavljajo t. i. hot spoti oz. gnojna vnetja, ki so posebej poletni ne le nadležna, ampak tudi zelo boleča, se hitro širijo po koži in zahtevajo veterinarsko zdravljenje. Izčesavanje podlanke je redno, ne le sezonsko opravilo. Posebno poglavje pa je dlaka steriliziranih oziroma kastriranih berncev, o čemer je treba (nove) lastnike posebej seznani.

Ničesar nismo slišali o zelo pomembni temi, to je hrana.

Največji strel v prazno tega prispevka pa je trditev, da je pasma »primerna za vsakega! Prof. dr. Bernd Günter je v eni od svojih knjig o bernskem planšarskem psu zapisal: »Ein ganz besonderer Hund – für ganz besondere Menschen« ali »Poseben pes za posebne ljudi« in tisti, ki z njimi in za njih živimo že desetletja, vemo, da je imel še kako prav.

V preteklem »koronskem« letu se je število legel bernskih planšarskih psov precej zmanjšalo in povpraševanje je letos res veliko. V naši skupini si želimo, da vsi vzreditelji – ne glede na članstvo pri nas – odgovorno skrbijo za razvoj pasme in ohranjajo njeno zdravje ter pasemske značilnosti, med katerimi seveda blesti njen značaj. Še bolj skrbno pa se ukvarjamo z novimi lastniki, jim nudimo pomoč pri nakupu, informacije in nasvete, ko nas potrebujejo.

*Za ekipo skupine Moj berni
Mojca Sajovic*

Op.pis.: Pismo z enako vsebino je bilo poslano tudi urednici oddaje Mojci Recek.

HOMEOPATIJA KOT POMOČ PRI TEŽAVAH V OBNAŠANJU PSOV

Kaj je homeopatija?

Homeopatija je edinstven in samostojen sistem zdravljenja. Beseda izvira iz grške besede homoion pathos ali 'podobno trpljenje' in se nanaša na temeljno načelo homeopatije, da se podobno zdravi z podobnim. To pomeni, da če pri zdravem organizmu nekaj povzroča določene simptome, bo zdravilo v homeopatski obliki te simptome zdravilo. Utemeljitelj homeopatije je nemški zdravnik Samuel Hahnemann iz začetka 19. stoletja. Poleg t. i. klasične Hahnemannove šole, ki zagovarja uporabo samo enega homeopatskega zdravila, imamo v Evropi tudi francosko šolo homeopatije, ki zagovarja t. i. kombinirano zdravljenje ali zdravljenje z več homeopatskimi zdravili naenkrat. V svetu je poznana in uporabljena tudi indijska šola homeopatije.

Danes vemo, da imajo psi v svojih možganih enake strukture, v katerih nastajajo čustva, kot jih najdemo pri ljudeh. Pri psih najdemo enake hormone in so izpostavljeni enakim kemijskim spremembam kot ljudje, ko se znajdejo v določenih čustvenih stanjih. Dejstvo je, da čustva pogojujejo vedenje živali. Nanj vplivajo fiziološki procesi v telesu, vključno z aktivnostjo živčnih prenašalcev in hormonov. Tako imajo tudi psi kot posledico teh procesov enake fiziološke odzive na čustvena stanja kot ljudje v obliki veselja, strahu, bolečine ipd. Negativna čustva predstavljajo stres, ta pa pri psih zanesljivo a) povzroča težave z prebavili, b) vpliva na imunski sistem, c) zmanjšuje ali povečuje apetit, d) pojavijo se lahko težave z kožo, uriniranjem ipd.

Primeri iz naše prakse :

Kuža Tayson pasme mops je živel v veliki družini, kjer so živele tri generacije. Otroci so bili že odrasli in so živeli skupaj z svojimi partnerji. Taysonov lastnik je bil dedek in je Taysona hranil, spal je pri njem v postelji in je bil ves čas z njim skupaj. Druge člane družine je Tayson toleriral, a se z njimi ni obremenjeval. Ko je dedek zbolel in umrl, je bil Tayson s strani družine lepo sprejet, a njegova hierarhija je bila z izgubo partnerja porušena. Dedkovo stanovanje so preuredili in v njem je sedaj živel njegov sin z partnerko. Tayson je še tedne iskal in čakal dedka in ko ga ni bilo, je prešel v akcijo. Pes, ki je bil vedno čist, je postal nečist. Povsod po stanovanju je začel markirati tudi vpricho družinskih članov in to po tem, ko je prišel z dolgega sprehoda. Poleg tega je reagiral agresivno, če so ga hoteli pobožati. Taysona so že peljali k več veterinarjem, ki pa za njegove težave niso ugotovili nobenega organskega vzroka. Nihče ni pomislil na povezavo z gospodarjevo smrtjo. Po zdravljenju z homeopatskim zdravilom NATRIUM MURIATICUM v visoki koncentraciji in večjim angažmajem družine okoli njega, nagrajevanjem ob uriniranju in blatenju zunaj stanovanja, je postal Tayson zopet zadovoljen in prijazen kuža.

Drug primer je družina, ki ima dva psa. Stanujeta vsak v svojem boksu na dvorišču. En pes je bil star dve leti, ko so se odločili za še enega kužka. Kadar so jih hranili in čistili bokse, so ju skupaj spustili na dvorišče. Dokler je bil drug pes še mladič, ni bilo težav, pri starosti cca 8 mesecev pa so se začele težave. Če je lastnik dal hrano prej mlajšemu ali ga pobožal, je starejši mlajšega takoj napadel. Težave so se stopnjevale do te mere, da psa več nista mogla biti skupaj prosta na dvorišču. Po zdravljenju starejšega psa s homeopatskim zdravilom LACHESIS skozi daljše obdobje se je stanje izboljšalo in teh težav več ni.

Seveda je primerov še veliko in v večini so homeopatska zdravila dosegla svoj namen. Ugotovimo lahko, da so homeopatska zdravila tudi v primerih vedenjskih težav psov, tudi skupaj s šolanjem lastnikov, mnogokrat uspešna.

Marko Nabergoj dr.vet.med.

Veterinarski inženiring d.o.o.

Moravske Toplice

Naročila na pregled in informacije na tel. št. 041 624 117.

KOLOIDNO SREBRO

Koloidno srebro se vse bolj pogosto uporablja kot nadomestek zdravljenja z antibiotiki pri živalih, saj uničuje tako glivice kot bakterije in viruse. O učinkovitosti koloidnega srebra za zdravljenje bernskih tegob smo v našem biltenu pisali že pred leti (natančneje, leta 2006), a se nam zaradi aktualnosti tematike in uspešnosti tovrstnih terapij v praksi zdi vredno, da ga članek še enkrat objavimo. Takratni zapis smo za to priložnost obogatili s primeri iz prakse našega člana mag. Petra Levstka dr.vet.med.

Koloidno srebro je najmočnejši znani antibiotik, čeprav ga uradna medicina in farmacija ne uporabljata. V ZDA so ga uporabljali do leta 1938, takrat pa ga je FDA (Food and Drugs Administration) prepovedala. Vendar pa ga NASA pri vesoljskih poletih še vedno pridno uporablja. Naj dodam kot zanimivost, da so farmacevtski antibiotiki prišli na tržišče leta 1940. Slučaj?

V ZDA in tudi v Evropi uporabljajo koloidno srebro le za zdravljenje hudih opeklin. Uporabo koloidov so poznali alkimisti že pred 1200 leti. Alkimija je javnosti še danes bolj ali manj neznana veda, razen kot skrivna znanost, ki nenehno išče kamen modrosti za večno življenje. Vendar pa so snovi, ki so jih poznali alkimisti, nenavadno učinkovite.

Koloidno srebro vsebuje 15-20 ppm (delcev na milijon), 99,999 % čistih, razpršenih (koloidnih) delcev srebra premera 0,0001 mikrona v elektromagnetni raztopini (elektrolitu) - v vodi. Koloidno srebro je zelo učinkovita naravna alternativa vsem sintetičnim antibiotikom, ki jih prodajajo lekarne. Vsebuje samo kvalitetne, naravne sestavine, ki pomagajo telesu, da se upre infekciji, podobno kot sintetični antibiotiki, vendar brez škodljivih stranskih učinkov. Ph raztopine je približno 6,5, njena naravna, zlato rumena barva, pa je značilnost pravilne kvalitete (le ta barva je prava!). Koloidno srebro je ustekleničeno v stekleničkah iz rjavega kobaltovega stekla, ki ne samo ščiti elektrokoloidne lastnosti raztopine, temveč jo delno ščiti tudi pred UV žarki. Vsaka družina, ki želi optimalno, naravno zaščito pred številnimi notranjimi in zunanji boleznimi, še posebej v primeru kroničnih kot so astma, angina, bronhitis, laringitis, Crohnova bolezen, ulcerozni kolitis, gastritis, luskavica ter piki, vrezninami, opeklinami itd., bi morala imeti doma v omarici za zdravila koloidno srebro.

Uporabljamo ga lahko oralno in lokalno, po vsej koži, sluznicah, spolnih organih, kot kapljice za oči in ušesa ter po lašišču. Steklenička ima razpršilni nastavek (spraj), lahko pa uporabimo kapalko ali čajno žličko. V primeru glivičnih okužb nakapamo vato in jo kot oblogo uporabimo na okuženih mestih.

Srebro je že dolgo znano po svojih posebnih, antibiotičnih lastnostih. Že antični Grki in Rimljani so uporabljali srebrne vrče, da so tekočine ohranjali sveže in brez bakterij. Skozi stoletja so kralji nadaljevali to "razkuževalno izročilo" in so svoje zaloge hrane shranjevali v srebrnih posodah. Bogatejše družine so imele srebrne kuhinjske potrebščine, obroke so jedli iz srebrnih krožnikov, pijače pa pili iz srebrnih čaš. Še več: nekateri trdijo, da celo izraz "modra kri" za visoko, plemiško poreklo izvira iz tistih časov. Koža tedanjih bogatašev naj bi imela res rahlo modrikast pridih zaradi neznatno zaužitih količin srebra. V pionirskih dneh osvajanja "divjega zahoda" so priseljenci dajali v mleko srebrne dolarje, da bi tako preprečili njegovo kvarjenje. Na začetku 20. stoletja pa je srebro veljalo za že potrjeno razkužilo. V medicini so raztopino, koloidno srebro, pogosto uporabljali kot steber obrambe proti bakterijam. Čeprav je raztopina tedaj veljala za zelo prečiščeno, je bila po tehnični kakovosti občutno slabša od sodobnih raztopin. Ena izmed velikih pomanjkljivosti je bila velikost srebrnih delcev, ki nikdar ni dosegla najprimernejše ultramikroskopske velikosti, ki bi zagotavljala največjo učinkovitost. V tistih časih je bilo zelo težko izdelovati učinkovito koloidno srebro. Farmacevtska industrija je želela hitro delujoča zdravila, ki bi bila cenejša in bi jih bilo mogoče patentirati. Poleg tega so nepravilno izdelani srebrovi pripravki povzročali trajno razbarvanje kože. Zato je koloidno srebro počasi začelo zahajati v pozabo. Kljub temu sta prestižni zdravniški reviji New England Journal of Medicine in pa Lancet že leta 1914 objavili izsledke znanstvenih raziskav o srebrovem pripravku in pisali o številnih možnostih njegove uspešne uporabe. Leta 1910 je dr. Henry Crooks, pionir koloidne kemije, zapisal: **"...določene kovine v koloidnem stanju delujejo kot močna razkužila, a so hkrati povsem nenevarna ljudem. Uporabljati jih je mogoče zelo koncentrirane in tako dosega izvrstne rezultate.....Med drugim v 3 do 4 minutah uničijo bakterije pljučne tuberkuloze, Staphylococcus pyogenes, različne streptokoke in druge patogene organizme. Pravzaprav ni mikroba, ki ga koloidi v laboratorijskih poskusih ne bi zatrli najpozneje v 6 minutah. Pri tem pa na ni potrebe, da bi bila koncentracija srebra v koloidu večja od 25 : 1.000.000 delcev..."** Veliko pozneje, sredi 70. let, pa je koloidno srebro spet pridobilo ugled dragocene snovi. Zdravniki na Washingtonski univerzi v St. Louisu so naleteli nanj, ko so iskali učinkovito zdravilo za bolnike z opeklinami, potem ko so preizkusili že številna druga. Biomedicinske raziskave so pokazale, da nobena bolezenska klica - niti **BAKTERIJE** niti **VIRUSI** niti **GLIVICE** - v prisotnosti povsem neznatne količine koloidnega srebra ne preživi več kot nekaj minut! V prispevku, objavljenem leta 1978 v reviji Science Digest, lahko preberemo: **"Zahvaljujoč novim poskusom se srebro vrača kot čudež sodobne medicine. Posamezen antibiotik uniči morda pet ali deset različnih bolezenskih povzročiteljev, srebro pa okrog 650. Poleg tega lahko klice postanejo odporne proti antibiotikom, proti srebru pa ne. Za povrh je srebro še praktično nestrupeno."** Dr. Robert O. Becker z univerze Syracuse pa je poročal: **"Srebro spodbuja celice, ki tvorijo kostno tkivo k ustvarjanju nove kosti tudi v primerih, ko se ta sicer dolgo ni hotela zaceliti."** Dr. Becker je sicer tudi pisec knjige "Telesna elektrika in navzkrižni tokovi" in je znan po svojem delu z regeneracijo amputiranih žabjih krakov. Kot pravi, je **"srebro več kot samo snov, ki ubija bolezenske klice. Za več kot 50% namreč pospeši tudi rast kosti in pospeši celjenje poškodovanih tkiv tudi pri starejši in zelo starih osebah."** Dr. Becker je tudi odkril, da **"srebro izjemno spodbuja celjenje kože in drugih, mehkih tkiv, in sicer na način, ki se razlikuje od vseh znanih naravnih dogajanj. Prav tako zatire najtrdozratnejše okužbe, vključno z okoliškimi bakterijami in glivicami."** Zaradi tega sklepa, da **"smo v**

resnici znova odkrili dejstvo, da srebro uničuje bakterije, kar je bilo znano že pred mnogimi stoletji, vendar je medicina to dejstvo zanemarila, še zlasti po prihodu antibiotikov."

Pojav antibiotikov pred približno 50 leti je pomenil velikanski prelom v medicini. Množica prej smrtno nevarnih bolezni je postala obvladljiva in ozdravljiva. Istočasno pa so ljudje v državah z razvitim zdravstvom postali močno razvajeni. Pričakovali so, včasih pa celo zahtevali, da jim zdravnik predpiše antibiotik prav za vsako tegobo - tudi za bolezni, pri katerih so brez učinka. Predvsem gre za virusne okužbe, kjer pa se koloidno srebro izredno izkaže. V obilici dela se je marsikateri zdravnik namesto pričkanja raje vdal, vzel recept in predpisal antibiotik. "Vsaj polovica predpisanih antibiotikov je nepotrebnih in neustreznih," ugotavljajo strokovnjaki v razvitih državah. "Zdravniki jih predpisujejo za bolezni, za katere sploh ne pridejo v poštev, dogaja pa se tudi, da izberejo neprimerne antibiotike ali celo določijo neustrezne dnevne odmerke. Celotno stanje poslabša še nagnjenost bolnikov, da antibiotike jemljejo le nekaj dni, ob izboljšanju počutja pa jih opustijo." Danes pa se vse postavlja na glavo. Bolezenske klice (virusi, bakterije in glivice) postajajo odporne proti zdravilom t.j. antibiotikom, ki so bili nekoč učinkoviti. Svet doživlja strah zbujač in naraščajoč val pogostih, vendar nič več ozdravljivih infekcij z mikrobi, ki so postali odporni proti antibiotikom. Nekateri imenujejo ta pojav: **"ANTIBIOTIČNI PARADOKS"** ali **"ČUDEŽNA ZDRAVILA SO SAMA UNIČILA ČUDEŽ"**. Obseg grožnje s katero se svet sooča, česar se večina ljudi še ne zaveda, je osupljiv. Vsaj 20 različnih vrst bakterij je postalo odpornih proti enemu ali več antibiotikom, ki v resnici sami spodbujajo **rezistenco** (prilagojeno odpornost na zdravila). Vzemimo, da bolnik dobi antibiotik. Ta uniči večino bakterij, a jih nekaj morda preživi. Če je bolnikov imunski sistem krepak, bo stopil v obrambo in premagal preostale patogene. Če pa je njegov imunski sistem slab, se bodo zdaj preživele in na zdravilo odporne bakterije, razmnožile kot plevel po požetem polju. Če bi bolnik jemal antibiotik, ki ne bi bil najprimernejši, ali če bi jemal premajhen odmerek, sicer ustreznega zdravila, ali pa če ne bi dokončal predpisanega zdravljenja, bi se opisano dogajanje zgodilo v še izrazitejši obliki. Vse skupaj pa se še dodatno zaplete, saj **antibiotiki ne uničujejo samo škodljivih bakterij, temveč tudi tiste, ki so koristne in imajo v našem telesu pomembne opravilne funkcije**. Za uživalca antibiotikov (predvsem pa za majhne otroke) je to katastrofa, saj so nebolezenske klice v ustih, požiralniku, želodcu, črevesju in drugod, pomemben del človekove naravne obrambe proti boleznim in hkrati snovi za normalno presnovo. Ti benigni mikrobi namreč omejujejo širjenje nevarnih nasprotnikov že zgolj s tem, da so jim napoti. Če izginejo, je »polje« še bolj prazno za razmah "bolezenskega plevela". Koristne bakterije so v človeku prisotne tudi zaradi prebave, razkroja hrane. Če izginejo, se hrana ne razkroja in lahko jemo še tako zdravo prehrano, pa enostavno ne bo prešla, se absorbirala v kri, sledi pomanjkanje hranljivih snovi, encimov, vitaminov, mineralov itd. kar bo sprožilo plaz drugih bolezni ter splošen "kolaps" imunskega sistema. Ugotovljeno je, da so bakterije vse bolj prilagodljive, iznajdljive, da nekako "evolucijsko mutirajo" in imajo vedno večjo odpornost na vedno več vrst antibiotikov. Z uživanjem koloidnega srebra, se vam ni treba bati, da bi, medtem ko ga uživate za boj proti različnim boleznim, uničili tudi črevesne bakterije, oziroma svojo mikrofloro. Srebru v telesu se bakterije, virusi in glivice ne morejo niti upirati niti prilagajati, zato je to več kot potrebna naravna alternativa kemičnim antibiotikom. Elektrokoloidni postopek omogoča nastanek suspenzije izredno drobnih delcev srebra z majhnim električnim nabojem. Srebro se sicer nahaja v prsti kot element v sledi in je eden važnejših elementov za življenje rastlin, živali in človeka. Nekoč ga je bilo dovolj v tleh, tako da smo ga z lahkoto dobili iz sadja, mesa, zelenjave in žitaric. Danes pa je zemlja opustošena in »kemično dohranjevana«, tako da skorajda ni prisotnih prepotrebnih mineralov in zdravilnih kovin v njej. Medicinski testi koloidnega srebra so pokazali, da je brez stranskih učinkov, še več, uspešno zatira viruse, bakterije in glivice (vse tri oblike infekcij), pri čemer pa ohranja koristne bakterije v telesu! Koloidno srebro je brez vonja in okusa ter tudi na občutljivih tkivih, odprtih ranah, očeh ter sluznicah ne peče. Lahko ga uživamo oralno, nanaša pa se lahko tudi lokalno, na kožo, s sprejem ali z obližem, nakapamo ga v oči in ušesa, nanašamo na vreznine, odrgnine, opekline, odprte rane, ture, meduzine ožganine itd.

Urša Škof

Način uporabe ionskega koloidnega srebra (IKS) in primeri dobre prakse

Limfom

IKS smo uporabljali pri psici pasme zlati prinašalec, z napredovanim limfomom ob prenehanju kemoterapije zaradi stranskih učinkov. Rakavo obolenje se ni razširilo, IKS smo psički dajali s v kombinaciji z bioresonanco. Po devetih mesecih terapije ni razsevkov, psička je ješča, živahna, krvna slika je brez posebnosti.

Gastritis (vnetje želodčne sluznice)

Mešanček; po eno mesečnem dajanju IKS so težave izginile in se po 3-4-ih mesecih niso pojavile. Kombinacija z bioresonanco.

IKS se uporablja tudi proti notranjim zajedavcem, za dvig imunskega sistema. Pri ljudeh je zelo uspešno zdravljenje luskavice in drugih kožnih obolenj. Pri rastlinah IKS predstavlja uspešno zaščito pred mrčesom.

Rok trajanja: cca 3 mesece v temnem prostoru, bistvena je ionska komponenta srebra.

Mag. Peter Levstek, dr. vet. med.

OZONOTERAPIJA V VETERINARSKI MEDICINI

Konec preteklega leta smo vas preko naše spletne strani obvestili o pri nas novi terapevtski metodi z ozonom, ki se v medicini, seveda tudi v veterinarski, vse več uporablja. Ker so uspehi naših veterinarjev res izjemni, v nekaterih primerih celo revolucionarni, bi vas radi na to metodo ponovno spomnili.

Ozon je visoko aktivna oblika čistega kisika, ki pomaga pri regeneraciji tkiv, pospešuje celjenje, zmanjšuje vnetje, razstruplja telo, aktivira cirkulacijo, zmanjšuje bolečino. Je neinvazivna in varna metoda, ki jo pri nas uporabljajo predvsem v zobozdravstvu. Ozon se v svetu največ uporablja pri dezinfekciji vode, saj uniči 99,9992% vseh patogenih mikroorganizmov in 99,9992% vseh onesnaževalcev v vodi (tako zagotavljata ameriški agenciji za zdravila in okolje FDA in EPA). Za ilustracijo naj povemo, da so mestne oblasti v ameriškem Los Angelesu pričele v vodovodno omrežje dodajati ozon namesto spornega klora. Nekateri zdravniki so pričeli uporabljati ozon pri različnih zdravljenih, v Nemčiji se z ozonsko terapijo ukvarja že 7.000 zdravnikov.

Ozonska terapija se lahko izvaja sistemsko ali lokalno. Sistemska terapija se izvaja kot avtokemoterapija, kjer se pacientu sterilno odvzeta kri v primernih epruvetah pomeša z vnaprej natančno pripravljeno mešanico kisika in ozona, ki se potem aplicira intramuskularno.

Ozonsko terapijo uspešno uporabimo kot podporno terapijo v vseh akutnih in kroničnih vnetnih stanjih, imunosupresivnih boleznih, tumorskih boleznih, vedno na način, ki je za pacienta najbolj primeren in v koncentracijah, ki so varne, primerne za bolezensko stanje in brez stranskih učinkov.

Tako ima v veterini funkcijo podporne terapije pri vseh ne-operativnih skeletnih težavah, kot podporna terapija pri hitrejšem celjenju po različnih operacijah, za izboljšano celjenje vseh vrst nekirurških ran, zmanjšanje akutne mišične bolečine po poškodbah, dvig imunskega sistema pri imunosupresivnih boleznih (alergijski dermatitis, panleukopenija, FIV, parvoviroza, astma, kronični bronhitis, tumorske bolezni ...), za hitrejšo okrevanje ob/po akutnih in kroničnih infekcijskih boleznih (bakterijske, virusne, glivične bolezni) in drugo.

Pri ljudeh ozonsko terapijo največ uporabljajo pri kroničnih osteoartritisih (v več študijah dokazana zmanjšana stopnja kroničnega vnetja in posledično bolečine), v dentalni medicini, pri hernijah diska (vpliv na glikozaminglikane, s posledično dehidracijo nukleusa pulposusa), pri multipli sklerozi (vpliv na boljšo ožiljenost prizadetih tkiv), fibromialgiji (manj bolečinskih točk in zmanjšana uporaba protibolečinskih zdravil), po akutnih srčnih infarktih (veliko manjši obseg nekroz), kot podporno terapijo pri kemoterapijah in drugo.

Več informacij vam je na voljo na spletni strani Veterinarskega inženiringa Nabergoj v Moravskih Toplicah, kjer so prvi pričeli uporabljati to metodo, v Kočevju se z njo ukvarja tudi mag. Peter Levstek, dr.vet.med.

Veterinarski inženiring d.o.o., Dolga ulica 30, 9226 Moravske Toplice, tel. 02 548 12 30, 041 649 896; info@vet-inz.si (Mima Nabergoj, dr.vet.med.)

Bioresonanca in akupunktra Peter Levstek s.p., Rudnik 21, 1330 Kočevje, tel. 031 624 154; plpeteket@gmail.com

Način uporabe in primeri dobre prakse ozonoterapije

Vnetje ušes

Pes pasme bokser je imel kronično vnetje ušes, nekaj let je bil zdravljen z antibiotiki, ki so učinkovali teden do dva, nato se je vnetje ponovilo. Z ozonom je bil zdravljen štirikrat v presledku treh dni. Sedaj je pes brez težav več kot pol leta. Način aplikacije določene koncentracije ozona je neposredno v ušesni kanal preko slušalk, podobnih stetoskopu, traja dve do tri minute.

Vaginitis

Psička pasme nemški ovčar je imela močno kronično vnetje vagine z izcedkom. Terapirali smo jo dvakrat v razmaku štirih dni v trajanju pet minut. Vnetje se ni več ponovilo.

Glivično obolenje na koži

Pes pasme bernski planšarski pes je imel na nosnem grebenu trdovratno glivično obolenje. Z nanosom raztopine ozona v olivnem olju je po 14-ih dneh obolenje izginilo.

Ozon se odlično obnese kot terapija zunanjih poškodb z nadaljevanjem terapije z ionskim koloidnem srebrom.

Mag. Peter Levstek, dr. vet. med.

KUPUJEMO ZA VAS

A si ti tud not padu?

V glasilu Moj berni smo prebrali prispevek o zanimivi ponudbi v Sloveniji zasnovanih in izdelanih interaktivnih igrach Pawesome puzzle za naše hišne ljubljence. Zato smo v družini enoglasno sklenili, da bo to pravi izziv za našega avstralskega ovčarja Ollija.

In imeli smo prav – res je not padu. Ollie je inteligenčen in se hitro uči. Z miselnimi igrami potroši odvečno energijo, ki nam je čez dan ni uspelo potrošiti s sprehodi, igro in ostalimi aktivnostmi. Zavzeto išče priboljške skrite v igračah in ko jih najde, sledi veselje. Najbolj ga seveda navdušijo mesne poslastice, a tudi druge vrste hrane zavzeto poišče. Igrače so odlično oblikovane in različnih težavnostnih stopenj. Barve so izbirane z vidika pasjih oči, saj vidijo samo odtenke rumene, modre barve ter sivine.

Prva igrača je bila Pawesome puzzle Spin'n'slide, nato pa smo mu ponudili zahtevnejšo igračo Triple sniffer. Naši kosmatinci nikoli prav zares ne odrastejo, zato se vse življenje radi igrajo. Kvalitetne igrače jih zaposlijo za dolgo časa. Miselne igrače so odlične za samozaposlitev psa in poleg njegovih mišic razgibajo tudi pasje možgane ter popestrijo deževne dni.

Ponudbo igrach si lahko ogledate na etsy spletni trgovini PawesomePuzzleStore.

Mateja Pečar

Hladilni komplet za vroče dni

Tale kombinacija se je izkazala za izredno – hladilne podloge in ventilatorček, ki pomaga pri boljšem pretoku hladnega zraka v prtljžnik. Paziti je treba samo, da imamo podloge na hladnem pred uporabo – če so v pregretem avtu, bo kužkom samo še bolj vroče.

PS: ne, kje pa, moj avto sicer ni tako umazan

PSS: ja, smo imeli dve podlogi, ampak je Penček svojo pojedel na prvi vožnji

Barbara Šolc

Skleda za hitrojedce

Za pse, ki pri jedi nimajo mere in svoj obrok hlastno pojedjo (kar seveda ni ravno priporočljivo za njihova prebavila), je na tržišču že prava množica posebno oblikovanih posod. Razdelki v notranjosti posode preprečujejo goltanje hrane, saj se je pes prisiljen malo potruditi, da izbrska hrano. Danes vam predstavljamo posodo na silikonskem podstavku, na drugi polovici je posodica za vodo. Vse je lično oblikovano, se z malo truda očisti, podstavek je nedrseč.

Posodo najdete v spletni trgovini amazon.de za ceno 23,99EUR.

Za večje bernske gobčke bo verjetno potrebno poiskati posode večjih prostornin, ki so na srečo dosegljive tudi pri nas.

Mojca Sajovic

Funny Girl Bernieshine - Fani (4.2.2012 - 17.7.2021)

Nova zvezdica na nebu

Funny Girl ali po domače Fani, pa tudi Fanči in celo Francka: polepšala nam je pomlad, ko smo jo hodili občudovat na Vir pri Stični, kjer se je skotila. In razveseljevala nas je vsak dan: s svojo pristrčno pojavo in navdušujočim značajem, tako značilnim za vse Bernieshine bernčke. Zagotovo je od vseh mladičkov, ki so prišli k nam, najhitreje osvojila pravila hišne čistoče. Menjava krdela ji ni pomenila nikakršne težave, tudi v šoli se je odlično znašla. Enako kot njena mama Blueberry je oboževala počitek v avtu, oboževala pa je tudi svojega bratranca Fellowa. Z njenim prihodom se je v naši družini ponovno pospešil vsakdanji utrip in ponosni smo bili, da smo postali del velike Bernieshine družine.

Zaradi svojega medvedkastega videza je bila vedno priljubljena obiskovalka vrtcev in šol, pa tudi domov ostarelih in URI Soča, saj je 23. junija 2018 tudi ona postala Tačka pomagačka.

Ne poznam nobenega bernija, ki bi se tako od srca veselil obiska pasjega frizerja, saj je s svojo neverjetno gosto poddlako komaj čakala april in s tem čas za striženje.

Če za koga, potem je zanjo veljalo, da je bila prava robustna bernka, »model, ki ga ne delajo več«, kljub kolčni displaziji gibka in brez zdravstvenih težav. Zato je tako zelo boleče zarezalo v našo dušo, ko so najprej odkrili anaplazmozo. Kako je to mogoče, ko svoje pse tako zelo ščitimo pred klopi? Bila je neješča. In prav Fani, ki ni nikdar izpustila priložnosti za prigrizek?? Po tednu dni je udarilo drugič: histiocitni tumor na vranici. Z zavedanjem, da smo naredili vse, kar je bilo v njeno dobro, smo jo pospremili preko mavrice ...

Mojca Sajovic

Jilli Berner Kaiser (19.12.2009 - 2.12.2020)

Jillko moj, mineva pol leta odkar sva se poslovili, jaz ti pa še vedno nisem sposobna napisati pisma, ne da bi zrla v napisano skozi solze. Na tem svetu ni dovolj papirja, da bi lahko izlila nanj svoje misli, kaj šele, da bi ti lahko povedala, kako zelo te imam rada in kako zelo te pogrešam. Moja mala kepica, nagajiva gospodična, umirjena dama. Na kaj vse sva naleteli, kaj vse prebrodili in koliko zmag dosegli. Nikoli nama ne bi uspelo brez najine brezpogojne povezanosti. Ljubica moja, neskončno te imam rada, hvala, da si imela tudi ti mene in da si mi dovolila živeti tvoje življenje 11 let.

Midve... Za vedno...

Barbara Šolc

Kaja (10.2.2011 - 16.2.2021)

Velika borka je odšla preko mavrice ...

Po izgubi prejšnjega psa nisem zdržal niti dneva. Še isti večer sem našel oglas za prodajo dveh mladičev bernskih planšarjev in ob devetih zvečer poklical, ali so še na voljo. Bila sta na voljo še samička in samček. Seveda jih je bilo treba iti takoj naslednji »samo« pogledat. Bil je 29. februar 2011, ko je ljubezen na prvi pogled med nama tako preskočila, da sem te kar takoj odtrgal od tvoje mame in te še isti dan odpeljal k sebi domov. Tudi vsem domačim si kaj hitro zlezla pod kožo in kot prva psička si si izborila tudi svoje mesto v hiši. Prvega pol leta sicer samo na stopnišču, kjer si preživela večino svojih noči ali pa si se skrila pred poletno vročino, nato pa si počasi – prostor za prostorom – spoznala celotno pritličje. Tam te danes tudi zelo pogrešam. Ni te v kuhinji, niti na hodniku, niti pred vrati, kjer si me čakala ... tam so samo čevlji, tebe pa od nikoder.

Kaj hitro si vzpostavila zaupljiv odnos tudi z mojo mami, s katero sta postali pravi prijateljici in se skupaj vsak dan podali na dva uro dolga sprehoda. Teh dolgih sprehodov ti žal po mamini smrti nisem več mogel zagotoviti, pa vendar si jih še vedno neizmerno oboževala prav do svojega predzadnjega dne, ko sta z očetom odšla še na zadnji dolg sprehod. Leto 2017 je bilo za tebe, Kaja, še hujše kot zame, saj si za vedno izgubila kar dve dragi osebi (poleg moje mami še ata) in sam sem začel z rednim delom. Vem, zadnja leta so bili tvoji dopoldnevi samotni, zato si komaj čakala naju z očetom, da se vrneva z dela, nato pa si ves preostanek dneva ostala v najini bližini. Vsem nam si spremenila pogled na svet. Potrebovala si mojo ljubezen, a si mi jo vedno vrnila z dvojno mero.

Tvoje življenje pa vseeno ni bilo lahko, saj te je pri komaj dveh letih nekdo želel zastrupiti. Kljub tvojemu prefinjenemu smrčku, ki je vedel, kaj je za tebe dobro in kaj ne, si se – neutrudna borka – komajda izvlekla.

Na bernskem pikniku na Vačah leta 2015 ti je pričela teči kri iz tačke: mislil sem, da si se porezala na sprehodu, a se je na koncu izkazalo, da je šlo za nevrofibrosarkom, po slabem letu pa se je na nogi pojavil še mastocitom. Tudi njiju si uspešno premagala. V letu 2018 ti jo je spomladi zagodel klop, ki ti je prinesel anaplazmozo, v avgustu pa se ti je zasukal še želodec. Tudi želodec smo odvrteli, ga prišli na steno in vse do lanskega decembra si bila videti prav zdrava. Sredi decembra so tvoje oči izgledale rahlo vnete, a se kljub kapljicam niso pozdravile: oko je postajalo vedno bolj sivo. Po pregledu pri oftalmologu smo ugotovili, da imaš v očesu novotvorbo, zato si morala postati še »enooki gusar«. Izvidi so pokazali, da gre za histiocitni sarkom, ki morda ni bil v celoti odstranjen ali pa je še najverjetneje šlo za metastazo. Sprijaznil sem se, da se bo najino skupno zemeljsko življenje kmalu končalo. Izgledala si dobro, vendar zadnje dni nisi jedla s takšno slastjo kot običajno, saj si izgubila zaupanje vame, ker sem ti kar naprej tlačil v tvoj gobček neke »neokusne bombone«. Živahna pa si ostala vse do zadnjega dne, ko sva se zjutraj še božala. Res da nisi hotela iz hiše, težko sem te prepričal, da me počakaš zunaj, a si me kot vedno ubogala in odšla ven. Malo si se sprehodila po dvorišču, nato pa si se ulegla na prijetno sonce na teraso, od koder si odšla preko mavrice med svoje bernske prijatelje.

Pogrešam te.

Matej Accetto

Dolcevita Bernieshine - Vita

(5.12.2008 - 5.12.2020)

Dvanajst let je za bernca zavidanja vredna starost. Celo več, kot smo si upali želeti ... Možnost, da preživiš toliko časa s tako izjemno psičko, pa je dar, za katerega bomo za vedno hvaležni.

Vita ni bila moj prvi pes in niti ne prvi bernski planšar – bila pa je najboljša, neponovljiva, tiste vrste pes, zaradi katerega si skoraj ne upaš imeti drugega, saj verjetno dvakrat res ne boš imel take sreče ... Lansko jesen je njeno sicer zdravo življenje skalila diagnoza težke bolezni, pa smo s protibolečinsko terapijo tudi to uspeli nekako obvladati. Upali smo na vsaj še nekaj mesecev, kupili torto in se pripravljali na praznovanje 12. rojstnega dne. A je bolezen ubrala svojo smer in čez noč zatrla vse naše upe in želje. In ko je prišlo jutro, ni bilo več časa za torto in svečke ... edina možna in prava pot je bila tista čez mavrico. Tja, kjer nič ne boli in nič ne tišči in kjer lahko zdaj mirno poležava, kot je to rada počela doma na svojem prostoru.

Vita, pogrešamo te!

Nina Barlič

Harry Bernieshine - Zorba (23.10.2014 - 9.1.2021)

Oh, kako je to težko! Zaključiti poglavje. Postaviti piko. Po tem, ko ga že točno pol leta ni ...

Ta naš ljubi Zorba, ta naš mali kosmati medvedek, ki smo ga na božični večer 2014 pripeljali domov. Po izgubi prejšnjega »bernija« Arija (»čistokrven brez rodovnika«) je doma nastala prevelika praznina, zato smo se po dveh mesecih odločili, da je čas, da se nam pridruži nov družinski član. Hčerka Nastja je prečesala ponudbo in našla leglo v psarni Bernieshine. In nas prepričala, da je to res dober, pravi vzreditelj. In tako se je pričela neka zgodba. Zgodba o neskončni ljubezni in vdanosti, pa o prijateljstvu in izmenjavi znanja, izkušenj, informacij, skrbi ...

Zorba je bil od vsega začetka krasen družabnik: zelo učljiv, prijazen – do ljudi (do otrok še posebej nežen in skrben), do drugih psov (razen tistih velikih, ki so se hoteli meriti z njim ali če je ocenil, da so nevarni njegovim domačim), samozavesten v pravi meri, umirjen, predan svojim ljudem (seveda, saj so vsi). In s tako velikimi šapami, ki jih je vsakdo takoj opazil .

Povsod je šel z nami, tudi ko smo šli prvič obiskat vnučka Maksa v porodnišnico na Dolenjsko (seveda je počakal pred porodnišnico, je pa bil tisti dan tudi z nami na »fešti«). Glede na to, da je zrasel v lepega fanta, je vzreditelj Ivan dejal, da bi bilo škoda, da ga ne bi šli pokazat na kakšno razstavo. No, pa smo šli, tako, za hec, da vidimo, kako to gre. »Zorba je pravi lepoteček«, so potrjevali tudi sodniki na razstavah, tako da je Zorba kmalu postal prvak: najprej junior, nato prvak Slovenije v lepoti in še slovenski Grand prvak v lepoti, kasneje pa še mednarodni prvak v lepoti. V juniju 2019 smo se udeležili evropske razstave v Welsu (Avstrija), kjer se je Zorba enakovredno kosal s psi iz znanih uveljavljenih evropskih psarn.

In z razstavo v Celju februarja 2017 se je pričela še ena zgodba. Tam se je namreč pojavil avstrijski mladenič z razstavno psičko in hodil okrog našega Zorbe kot maček okrog vrele kaše. Gledal ga je z ene strani, pa z druge, ga ocenjeval, študiral. Izkazalo se je, da išče partnerja za svojo psičko. Kasneje smo dogovorili vse podrobnosti in Catalina in Zorba sta v juliju 2017 dobila prve mladičke. Skotilo se je sedem prekrasnih malih bernskih bučk, ki smo jih, seveda skupaj s ponosnim očkom Zorbo, v Avstriji tudi obiskali. Temu je sledilo leglo v Bolgariji (skotilo se je šest bernčkov, od katerih je eden odšel na Japonsko), pa dve v Sloveniji, na Hrvaškem, v Italiji in še eno v Avstriji. Skupaj 57 mladičkov.

V začetku leta 2018 se je Zorbi in nam pridružila psička Cami (Camay Snowflake Apasoma), ki smo jo šli iskat v Brno. Zorba je bil v začetku nekoliko zadržan, nato pa se je med njima razvila zelo močna vez. Zorba jo je učil, jo spremljal, varoval, bil njen prijatelj, vzornik in zaščitnik, postal naj bi tudi njen partner. V nas je namreč tlela želja po mladičkih, želja, da bi tudi sami okusili to sicer naporno, pa vendar tako prekrasno, nežno obdobje od rojstva pa do tistih desetih tednov, ko gredo mladički v nove domove.

Spomladi leta 2020, v obdobju epidemije, smo čas izkoristili za vsakodnevna potepanja po bližnji okolici, kjer smo se lahko gibali. Poleti, ko se je vzrejna komisija le lahko sestala, je Cami dobila vzrejno dovoljenje, mi pa s tem zeleno luč za paritev z Zorbo.

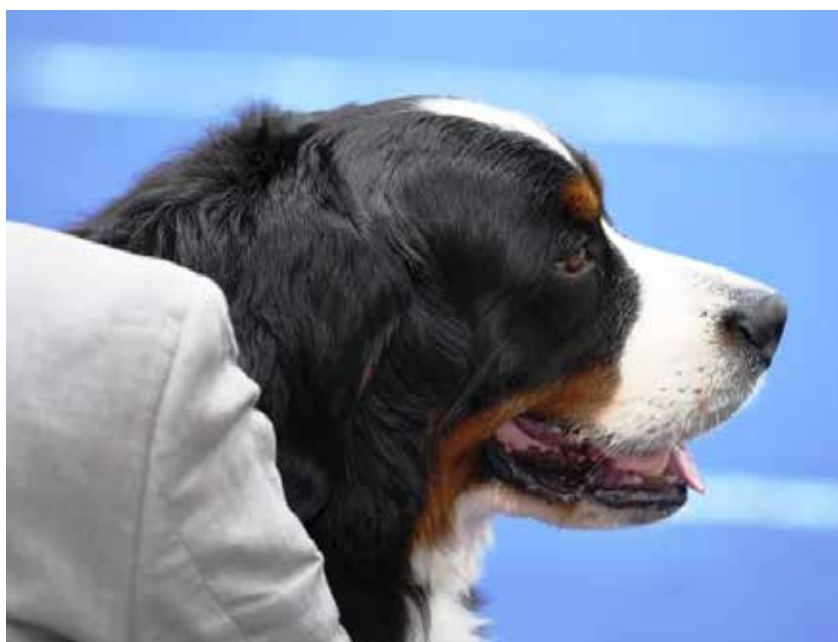
Pa je bilo v kartah zapisano drugače. Zorba je jeseni začel po malem kašljati, upali smo, da je samo kužni kašelj ali pač nekaj malega ... Pa ni bilo tako! V decembru je Zorba skoraj prenehal jesti, trudili smo se s hranjenjem z injekcijami, kuhali njegove najljubše jedi in včasih se nam je zdelo, da je hrano pojedel samo zato, da je ustregel nam. V sredini decembra, ravno v dneh, ugodnih za Camayino paritev, smo na kliniki v Ljubljani prejeli grozljivo diagnozo, ki je kar nismo mogli dojeti, še manj sprejeti. Čas, za katerega smo načrtovali, da bo najbolj vesel, poln pričakovanja, se je sprevrgel v najhujšo moro. Po tem, ko smo Camy našli partnerja v Zorbinem mlajšem polbratu Jonjaku Bernieshineu smo jo za nekaj časa oddali k hčerini družini, sami pa smo se posvetili Zorbi. Do devetega januarja.

Neznosna bolečina. Veliko novih prijateljev, veliko krasnih doživetij in novih obzorij. Ter veliko mladičkov, v katerih on živi naprej.

Zorba, hvala ti in upamo, da smo ti uspeli dati vsaj del tistega, kar si ti vsak dan brezpogojno dajal nam.

Peter Ražman

Tačke pomagačke v akciji

Kljub strogim omejitvam z namenom zaježitve epidemije smo Tačke pomagačke od pomladi spet v akciji. Fellow in Fani sta dobrodošla obiskovalca Mladinskega klimatskega zdravilišča Rakitna (MKZR), kjer zabavata, razveseljujeta in poučuje ta manjše skupine otrok, ki tam preživljajo svoj teden ali dva, namenjen taki ali drugačni terapiji. Zdravilišče ima za uporabo v terapevtske namene tudi nekaj konjev, vendar so kužki prav tako ali celo bolj priljubljeni. Lahko se stisneš k njim in jih po-
božaš, jim brez besed zaupaš svoje težave, vedno te razvedrijo in kaj novega izveš. Fellow je kljub svoji častitljivi starosti vesel priložnosti, da pride na obisk med otroke, jaz pa jim z veseljem povem marsikaj zanimivega tudi o pasji starosti, ki navsezadnje ni tako zelo različna od človeške.

Mojca Sajovic

Za področje vzreje BPP je pristojen Slovenski klub za velike pasme in molose, info: na e-mail: velikisvicar@gmail.com, Katja Rožman, predsednica VK. Ko se bodo razmere stabilizirale, bo v najkrajšem možnem času določen nov datum vzrejnega pregleda, o katerem boste pravočasno obveščeni. Vse izredne primere pa bo vzrejna komisija obravnavala posamično.

GLEDE NA SPREMEMBE, KI JIH NAČRTUJE KINOLOŠKA ZVEZA SLOVENIJE, PROSIMO, DA SE ZA VPRAŠANJA S PODORČJA VZREJE OBRAČATE NA PISARNO KZS IN SLEDITE NAŠIM OBJAVAM NA SPLETNI STRANI IN PO E-POŠTI.

Glede nekdanjih klubskih ugodnosti sledite objavam na spletnih straneh.

MOJ BERNI - glasilo skupine MOJ BERNI št. 1/2021;

Izdajatelj **Skupina MOJ BERNI**, Predole 23, 1290 Grosuplje. Glasilo izhaja le v elektronski obliki in je namenjeno članom skupine.

Urednica: **Nina Barlič**

Člani uredniškega odbora: **Mateja Pečar, Mojca Sajovic, Barbara Šolc**

Priprava: Amset d.o.o.